

РЕШЕНИЕ

№ 7570

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1396** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от СГКК – С.-град постъпила жалба от И. М. Г. от [населено място], с която е оспорила Заповед №18-137/05.01.2021г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) – С.-град в частта, в която е одобрено изменение на КККР, засягащо имот с идентификатор 68134.2044.64, състоящо се в коригиране граница между ПИ с идентификатор 68134.2044.64 и ПИ с идентификатор 68134.2044.63 в съответствие с границите на УПИ VI-2741, кв.16 от предходен регулационен план на м. „М. долина I-ва част“, одобрен със Заповед №208/15.05.1976 г., съгласно проект за изменение на КККР на правоспособно лице по ЗКИР и приложени документи за собственост. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материално-правни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Оспорващата твърди, че не и е предоставена възможност да се запознае с преписката и да направи съответните възражения, което е пречатвало правото ѝ на защита. В заповедта не е конкретизирано дали допуснатото изменение е поради непълнота или поради грешка в КК, при което същата е издадена без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за спора, както и без да са служебно събрани относимите доказателства в нарушение на чл.35 и чл.36 АПК. Според оспорващата от приложените към заповедта документи на става ясно каква е причината при извършената промяна на имот с идентификатор 68134.2044.62 да

бъде коригирана и границата на собствения ѝ имот, тъй като между двата имота няма обща граница. Не е ясно също на какво правно основание от собствения ѝ имот се отнемат 9 кв. м. Освен това от мотивите на заповедта не става ясно на какво правно основание площта на имот с идентификатор 68134.2044.62 се променя от 563 кв. м на 598 кв. м, като се увеличава с 35 кв. м. Счита, че заявителите целят разрешаване на спор за собственост, касаещ площта на собствения им имот, но чрез извършването на административна процедура, което е недопустимо. По подробно изложени съображения се иска отмяна на оспорения акт. Претендират се разноски.

Ответникът Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С. град в представен писмен отговор е оспорил подадената жалба. Чрез процесуалния си представител в съдебно заседание юрисконсулт Ц. А. развива доводи за законосъобразност на оспорения акт и неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованата страна Столична община не е взела становище по жалбата.

Заинтересованите страни М. А. Д. и Д. М. Д., чрез процесуалния си представител адв. К. А., оспорват жалбата с доводи за нейната неоснователност, като подробни съображения са изложени в представени писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по приложен списък и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на оспорващата.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложена е в заверено копие административната преписка. Назначена е и приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от представените по делото доказателства – нотариални актове и удостоверение за наследници – оспорващата е собственик по наследство на имот с идентификатор 68134.2044.64. Същата не е вписана в кадастралния регистър, като в същия е вписан праводателят ѝ – нейната майка С. В. Г., починала на 17.10.2009 г. По нотариален акт №111, том IV, дело №636/1961 г. имота е с площ 1110 кв. м. Този имот е УПИ V-2318, кв.16 по плана на вилна зона I част, м. „Американски колеж“.

От представените към преписката документи за собственост се установява, че Д. М. Д. е собственик по наследство на парцел VI, имот пл. №2741, кв.16 по плана на [населено място], м. „М. долина –I част“ вилна зона, който по нотариалния акт от 1979 г. е посочено с площ от 668 кв. м. Този имот е нанесен в кадастралната карта с площ от 563 кв. м, а в КР са записани Г. В. Г. и М. А. Г.. Г. В. Г. е записана в КР и като собственик на имот с идентификатор 68134.2044.63. Този имот по нот. акт от 1979 г. е с площ 632 кв. м, с каквато площ е нанесен и в КК. Заинтересованите страни М. А. Д. е наследник на Г. В. Г., следователно е собственик на имота по наследство.

Видно от приложените към преписката доказателства административното производство е започнало по подадено от Д. М. Д. от [населено място] вх. №01-131429/12.03.2020 г. , с искане за издаване на удостоверение за приемане/неприемане на проект за изменение на КККР и нанасяне на настъпили промени в имоти с идентификатори 68134.2044.62 и 68134.2044.63, находящи се в [населено място], район „В.“.

Като е счел, че представения проект е нередовен, с уведомление от 14.04.2020 г.

заявителят е уведомен да отстрани констатираните недостатъци. Със заявление от 13.05.2020 г. са представени изисканите документи. Уведомление за отстраняване на недостатъци в проект за изменение на кадастралната карта е отправено до заявителя и на 16.07.2020 г. Изисканите документи са представени на 29.07.2020 г.

Видно от приложеното към преписката Удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР №25-310979/08.12.2020 г. внесенят проект е приет на основание чл.55, ал.3 ЗКИР. Издадена е скица – проект №15-1145627/08.12.2020 г., видно от която изменението се състои в коригиране на югоизточната и северозападната граница на ПИ с идентификатор 68134.2044.62, както и на югоизточната и северозападната граница на ПИ с идентификатор 68134.2044.63 в съответствие с границите на УПИ XIV-2741 и УПИ VI-2741, кв.16 от предходен регулационен план на м. „М. долина I-ва част“, одобрен със Заповед №208/15.05.1976 г., с изключение на частта от УПИ XIV-2741, кв.19, която попада в улица съгласно проект за изменение на КККР на правоспособно лице по ЗКИР и приложен документ за собственост.

На основание чл.26, ал.1 АПК за започналата процедура са уведомени Столична община и оспорващата И. М. Г.. В уведомлението е посочено, че в 7-дневен срок от уведомяването следва да посочат актуален телефон за връзка и имейл, за да им бъде предоставена възможност да се запознаят с документите по преписката, както и че в случай на несъгласие с процедираното изменение могат да представят документи, доказващи претенции на права. От приложеното известие за доставяне не става ясно на коя дата уведомлението е получено от оспорващата, но същата не отрича получаването му.

Видно от представените от оспорващата доказателства, с писмо, изпратено по електронен път на 21.12.2020 г., до Началника на СГКК – С.-град е изпратено заявление, с което е поискала да ѝ бъде предоставена възможност да се запознае с материалите по образуваната преписка и в случай, че не е съгласна с промяната допълнително в указан срок да и бъде предоставена възможност да изрази становище. Липсват данни за произнасяне по това заявление.

На 05.01.2021 г. е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е одобрено изменението в КККР по приложения проект. Видно от приложеното копие на известие за доставяне оспорващата е уведомена за издадената заповед на 15.01.2021 г.

Вещото лице по приетата СТЕ е установило, че със заповед №5309/28.08.1958 г. е одобрен регулационния план на м. „Вилна зона Американски колеж – I част“. В кв.16 от плана за част от имот пл. №2741 е бил отреден УПИ VI-2741, а за част от имот пл. №2318 – УПИ V-2318, като тези УПИ имат обща регулационна граница. Със заповед за изменение №208/15.05.1976 г. от площта на УПИ VI-2741, кв.16 са обособени нови УПИ VI-2741 и УПИ XIV-2741. В представените по делото копия на две стари скици границите между тези новообразувани УПИ се различава. При извършени от вещото лице справки е установено, че заповед №208/15.05.1976 г. с графична част към нея не се съхранява. Със Заповед №РД-50-09-240/08.09.1992 г. на Гл. архитект на СО е одобрен кадастрален и регулационен план на м. „Вилна зона М. долина – I част“, в кадастралната основа на който са нанесени имоти с пл. №64, 63 и 62, съответстващи на УПИ I-2318, VI-2741 и на XIV-2741 от предходния регулационен план. Вещото лице е констатирало несъответствие на югозападните граници на имоти с пл. №63 и 62 с регулационните граници на УПИ VI-2741 и УПИ XIV-2741, при което площите на имотите се намаляват. За имоти №64, 63 и 62 са обособени УПИ V-64, VI-63 и

XIV-62 в кв.16. Със Заповед №РД-50-164/26.06.1997 г. на Кмета на район „В.“ е одобрена поправка на границата между имоти 62 и 63 и изменение на регулацията в съответствие с поправената имотна граница между имотите.

Според вещото лице УПИ V-2318 от кв.16 по плана на „Вилна зона М. долина – I част“ е идентичен с ПИ с идентификатор 68134.2044.64. Одобреното изменение в КК засяга границата между имоти с идентификатори 68134.2044.63 и 68134.2044.64, като нанесената нова граница не съответства на приложената на място регулационна граница от стар регулационен план от 1958 г. между УПИ V-2318 и УПИ VI-2741, кв.16. В обясненията, дадени в съдебно заседание по отношение на спорната граница между ПИ с идентификатори 68134.2044.63 и 68134.2044.64 вещото лице уточнява, че в кадастралната карта преди одобреното изменение е заснета съществуваща на място ограда и с изменението се измества тази граница в съответствие със стар план, като това незначително изменение се дължи на съвместяването на плановете. Според вещото лице това изменение не следва да се прави, защото следва да се счете, че със съществуващата на място ограда е приложена регулационната граница по плана от 1958 г., което съответства на документите за собственост. Разликата се дължи на оцифрянето и съвместяването на плановете, а не на действителна разлика при нанасяне на имотите. Спорната граница е материализирана по приложена регулация и според вещото лице е правилно отразена в кадастралната карта. Вещото лице е установило също, че извършеното изменение в КК по отношение на ПИ с идентификатори 68134.2044.62 и 68134.2044.63, поради липса на данни за регулационната линия, проектирана със Заповед №208/15.05.1976 г. и противоречиви графични данни, не може да се установи съответствие на нанесената нова граница и регулационната граница от 1976 г.

От събраните в хода на процеса доказателства съдът приема за установено, че кадастралната карта на [населено място], общ. Столична е одобрена със Заповед №РД-18-3/11.01.2011 г. издадена от Изпълнителния директор на АГКК и не е изменяна.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като депозирана в законоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок. Оспореният акт е получен от оспорващата на 15.01.2021 г., а жалбата е подадена на 28.01.2021 г. За оспорващата, като собственик на имот, засегнат от одобреното изменение, независимо, че не е вписана в кадастралния регистър, е налице правен интерес от оспорването, тъй като същата е неблагоприятно засегнат от оспорената заповед. Предвид това съдът приема за неоснователни доводите, изложени в писмените бележки на процесуалния представител на заинтересованите страни за недопустимост на жалбата поради това, че И. Г. не е била вписана в КР и към датата на одобряване на кадастралната карта и към датата на издаване на оспорената заповед. По разбиране на настоящият съдебен състав право да оспорват заповед от вида на процесната имат собствениците и носителите на вещни права върху имоти, засегнати от допуснатото изменение, независимо дали са вписани в КР. След като безспорно оспорващата е установила, че е собственик по наследство на ПИ с идентификатор 68134.2044.64, който имот е засегнат от оспорената заповед, като е изменена една от границите му така, че площта му се намалява, то за нея е налице правен интерес да оспори заповедта. Затова и в хода на проведеното административно производство ответникът е издирил настоящия собственик на имота и му е предоставил право да участва в процеса.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените му с чл.54, ал.4, пр.1 ЗКИР правомощия, както и в предписаната от закона форма.

В проведеното административно производство по отношение на оспорващата не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да са основание за отмяна на акта. Като правно основание за издаване на заповедта правилно е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, доколкото в случая е било поискано изменение в границите на имоти въз основа на документи, съществували преди одобряване на КККР – съобразно плана от 1976 г. Според тази разпоредба „кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: т.2 - непълноти или грешки.

Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложени към него писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти, съобразно изискванията на чл.54, ал.1 ЗКИР. След като проекта е бил приет е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл.54, ал.4, изр.2 ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението, са индивидуализирани с граници и идентификатор. Видно от заявлението, същото е подадено само от собственика на ПИ с идентификатор 68134.2044.62, като е посочено, че се иска изменение и по отношение на ПИ с идентификатор 68134.2044.63, чийто собственик е заинтересованата страна М. А. Д., от която съдът не установи да е подавано заявление. В крайния акт е посочено, че се издава на основание посочено заявление, депозирано от собствениците на двата имота. Доколкото обаче М. Д. не е оспорила заповедта и в хода на процеса изразява становище за нейната законосъобразност, съдът намира, че не следва да разглежда въпроса дали това допуснато нарушение е съществено. С оглед частичното оспорване на заповедта, относими за основателността на жалбата са само въпросите, свързани с предмета на оспорване.

Производството пред административния орган и издаването на оспорената заповед е проведено при действието на чл.53 от ЗКИР /обн. ДВ, бр.49/13.06.2014 г./, с което е отпаднало изискването за подписване на акта за непълноти и грешки от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици. В изпълнение на задължението си по чл.26 АПК административният орган е уведомил надлежно заинтересованите лица за започналото производство, като им е предоставил в уведомлението възможност да ангажират становище. Установи се обаче от оспорващата, че същата реално не е могла да се възползва от нея, тъй като на отправеното искане за предоставяне на възможност да се запознае с преписката, след което да изрази становището си, административният орган не и е дал отговор. Предвид това съдът приема, че въпреки че е уведомена за началото на производството, ответникът я е лишил от възможност реално да участва в същото, като не ѝ е предоставил възможност да се запознае с преписката и да ангажира становище. Определено това е довело и до нарушение на разпоредбите на

чл.35 и чл.36 АПК. Доколкото обаче същата се е възползвала от правото си на жалба по съдебен ред по отношение на крайния акт и в хода на съдебното производство има възможност и е релевирала възраженията си, съдът намира, че това нарушение не е от категорията на съществени, които могат да бъдат основание за отмяна на акта.

Според разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР – посочена като правно основание за издаване на оспорения акт, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. В оспорваната заповед не е посочено дали е налице грешка или непълнота. Липсват изложени мотиви коя от двете хипотези е налице и защо. Това обаче съдът приема, противно на доводите в жалбата, че не е нарушение, което да е основание за отмяна, тъй като от доказателствата по делото може да се направи извод в тази насока. „Непълноти или грешки“, според дефиницията, дадена в §1, т.16 ДР ЗКИР, са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. От посоченото от заявителя във връзка с приложените доказателства следва извода, че в случая се твърди наличие на грешка при приемане на кадастралната карта, тъй като имотите, по отношение на които е поискано изменението, не са нанесени в съответствие с плана от 1976 г.

По отношение на този план от заключението на вещото лице се установи, че със същия са били обособени двата УПИ, като само е поставена границата между тях. Дали допуснатото изменение съответства на плана от 1976 г. по отношение на имотите на заинтересованите страни не се установи категорично в хода на процеса, тъй като вещото лице е установило, че извършеното изменение в КК по отношение на ПИ с идентификатори 68134.2044.62 и 68134.2044.63, поради липса на данни за регулационната линия, проектирана със Заповед №208/15.05.1976 г. и противоречиви графични данни, не може да се установи съответствие на нанесената нова граница и регулационната граница от 1976 г. Но процесната заповед не е оспорена в тази и част, поради което не следва да се разглежда.

Доколкото с допуснатото изменение е засегнат имота на оспорващата спорният въпрос е дали границата между имоти с идентификатори 68134.2044.63 и 68134.2044.64 правилно е променена с оспорената заповед. Границата между тези два имота е съгласно плана от 1958 г., тъй като се установи, че с плана от 1976 г. не е променяна. От заключението на вещото лице по безспорен начин се установи, че нанесената нова границата между имоти с идентификатори 68134.2044.63 и 68134.2044.64 не съответства на приложената на място регулационна граница от стар регулационен план от 1958 г. между УПИ V-2318 и УПИ VI-2741, кв.16. Спорната граница е материализирана по приложена регулация и според вещото лице е правилно отразена в кадастралната карта. Предвид това и доколкото е установено, че в кадастралната карта преди одобреното изменение е заснета съществуваща на място ограда, както и че имота на оспорващата по КК преди изменението съответства на регулационния план от 1958 г. и на документите за собственост, следва извода, че с допуснатото изменение неправилно е засегнат имота на оспорващата, като е намалена площта му с 9 кв. м.

Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя

от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Според ал.2 на същия текст когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право трябва да бъде преценявано от СГКК за всеки отделен случай и е основание, въз основа на което да се откаже одобряването на проекта за изменение на кадастралната карта. В случая съдът приема, че административният орган неправилно е приел, че не е налице спор за материално право и е одобрил исканото изменение така както е заявено. В хода на административното производство оспорващата не е имала възможност да възрази по поисканото изменение, но възраженията ѝ са направени в хода на съдебното производство. Следователно налице е спор за материално право с оглед направените от нея възражения. Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и всеки път когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая. Заинтересованите страни, поискали изменението, не е установили по категоричен начин, че площта и границите на имотите им преди одобряване на кадастралната карта са били именно тези, с които иска да се допусне изменението. Напротив, от заключението на вещното лице се установи друго.

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имотите и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Липсата на такова съгласие може да бъде запълнена само от влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способности или обстоятелства. В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните, каквото всъщност е направил ответника, като е преценил, че представените от заявителя доказателства съответстват на правата му и на правата на възразилите заинтересовани страни. Недопустимо е и разрешаването му в съдебно административно производство, образувано по оспорване на заповед за изменение на КККР. С оглед на това в чл.54, ал.2 от ЗКИР изрично е посочено, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отразява в комбинирана скица и се отстранява в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти въз основа на скица-проект след решаване на спора по съдебен ред.

В хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат, че е налице спор относно площта и границите на собствения на оспорващата ПИ. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта, при което административният орган е бил длъжен да откаже исканото изменение в частта, в която е променена границата на ПИ с идентификатор 68134.2044.64 . Като не е и сторил това с процесната заповед е постановил незаконосъобразен административен акт в нарушение на материалния закон.

Предвид горното, и като установява наличието на спор за материално право

между жалбоподателя и заинтересованите страни, който спор е релевантен за процесната заповед, съдът счита, че актът следва да бъде отменен в оспорената част.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК съдът намира за основателно своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващата искане за присъждане на направените от нея разноски, съобразно приложения списък. Налице са доказателства, че същата е заплатила държавна такса от 10 лева, депозит на вещо лице – 150 лева и адвокатски хонорар – 900 лева, или общо 1060 лева. За тази сума следва да бъде осъдено ЮЛ, чийто орган е издал оспорената заповед, а именно Агенция по геодезия, картография и кадастър. Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, заплатен от оспорващата, направено от процесуалния представител на заинтересованите страни не следва да бъде разглеждано, тъй като не те дължат разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №18-137/05.01.2021г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) – С.-град в частта, в която е одобрено изменение на КККР, засягащо имот с идентификатор 68134.2044.64, състоящо се в коригиране граница между ПИ с идентификатор 68134.2044.64 и ПИ с идентификатор 68134.2044.63 в съответствие с границите на УПИ VI-2741, кв.16 от предходен регулационен план на м. „М. долина I-ва част“, одобрен със Заповед №208/15.05.1976 г., съгласно проект за изменение на КККР на правоспособно лице по ЗКИР и приложени документи за собственост.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър да заплати на И. М. Г. от [населено място] деловодни разноски в размер на 1060 / хиляда и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: